

หนังสือเก่าเล่าปัจจุบัน

--> สมาน อุ่มามสิน

มนุษยธรรมไร้พรมแดนของ มหาชินทร์ สระคำ: ศักษากรณี ปาเลสไตน์

หลังวันมหาปราชัยของปวงชนชาวไทย 14 ตุลาคม 2516 เพียง 8 เดือน มหาชินทร์ สระคำ นักคิด นักเขียนและนักหนังสือพิมพ์ก็อำลาโลกนี้ไป ขณะอายุเพียง 41 ปี เมื่อวันอาทิตย์ที่ 16 มิถุนายน 2517 ด้วยอุบัติเหตุรถยนต์ส่วนตัวชนกับรถบรรทุก บนถนนมิตรภาพหลังจากเสร็จสิ้นภาระกิจในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ดซึ่งท่านได้รับเลือกตั้งตั้งแต่ปี 2513 เป็นการจากไปท่ามกลางความเคลือบแคลงสงสัยของผู้รักความเป็นธรรมในขณะทีกระแสวิกฤตของการเคลื่อนไหวทางการเมืองของประชาชนทุกหมู่เหล่ากำลังแผ่กระจายออกไปอย่างกว้างขวางอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์การเมืองไทยหลังจากที่ถูกกดทับเป็นเวลายาวนานนับสิบๆ ปีจากกลุ่มอำนาจนิยม

มหาชินทร์ สระคำ บรรพชาเป็นสามเณรเมื่อปี 2490 และอุปสมบทเมื่อปี 2495 ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยมีสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช กิตติโสภณมหาเถระ วัดเบญจมบพิตร (ครั้งดำรงสมณศักดิ์ที่สมเด็จพระวันรัต สังฆนายก) เป็น

องค์อุปัชฌายะ ท่านสอบได้ปริญญาโท (M.A.) จากสถาบันนาถาซึ่งจัดการเรียนการสอนหลักสูตรปรัชญาพุทธศาสนาชั้นสูง มหาวิทยาลัยพินาร สาธารณรัฐอินเดียเมื่อปี 2499 ระหว่างปี 2501-2516 ท่านเป็นอาจารย์พิเศษที่มหาวิทยาลัยลุล่วงปี 2505 ท่านตามเสด็จสมเด็จพระสังฆราชวัดเบญจมบพิตรเพื่อดูการศาสนาที่สาธารณรัฐอินเดียเป็นเวลา 20 วัน ท่านได้รับสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะที่ 'พระอุดรคณาธิการ' ท่านเดินทางไปดูงานค้นคว้าและวิจัยพุทธศาสนาที่ประเทศเกาหลี ญี่ปุ่น ส่องกงและไต้หวัน ท่านเป็นผู้ริเริ่มเปิดโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดเบญจมบพิตรและเป็นผู้จัดทำหลักสูตรธรรมภาคภาษาอังกฤษ หลังจากลาสิกขาในปี 2508 มหาชินทร์ สระคำ ก็ผันตัวเองเข้าสู่วงการน้ำหมึกโดยเป็นคอลัมนิสต์ประจำที่หนังสือพิมพ์หลักเมืองและหนังสือพิมพ์มหาสารคามตามลำดับ ท่านมีงานเขียนรวมเล่มเป็นพ็อกเก็ตบุ๊กที่โดดเด่นหลายเล่ม เช่น ประวัติศาสตร์พุทธศาสนาในอินเดีย หิมาลัยในจินตนาการพจนานุกรมบาลี-ไทย คดีพระพิมพ์ลัทธิธรรม บันทึบประวัติศาสตร์วีรชนแห่ง

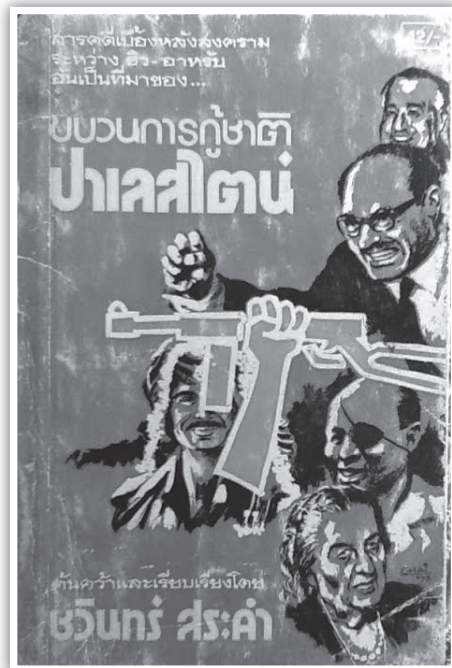

รัฐธรรมนูญ พิชะเพลิงร้ายที่บ้านนาทราย ขบวนการ
กู้ชาติปาเลสไตน์ เปิดหน้ากากซี.ไอ.เอ. และพฤติกรรม
ชั่วของซี.ไอ.เอ. พฤติกรรมโหดของคนไทย เป็นต้น

ระหว่างปี 2510-2511 มหาชินทร์ สระคำเดิน
ทางไปดูงานหนังสือพิมพ์และการเมืองที่ประเทศ
สหรัฐอเมริกาและหลายประเทศในยุโรป ที่สำคัญคือ
การเดินทางไปเยือนตะวันออกกลางหลังสงคราม 6 วัน
ระหว่างกลุ่มชาติอาหรับกับอิสราเอลซึ่งเริ่มต้นเมื่อ
เวลา 9 นาฬิกาตามเวลาท้องถิ่นของอียิปต์เมื่อวันที่
5 มิถุนายน 2510 อียิปต์เป็นหัวเรือใหญ่ของกลุ่มชาติ
อาหรับที่มีซีเรีย จอร์แดน อิรัก ซาอุดิอาระเบีย คูเวต
อัลจีเรียและเลบานอนเข้าร่วม สงครามครั้งนี้เป็น
สงครามครั้งที่ 3 ซึ่งเป็นครั้งสำคัญที่สุดในรอบ 20 ปี
ระหว่างกลุ่มชาติอาหรับกับอิสราเอลนับจากวันที่ยิว
ประกาศตั้งรัฐไซออนนิสต์เมื่อ 14 พฤษภาคม 2591
หนึ่งวันก่อนที่มหาอำนาจอังกฤษซึ่งมีท่าทีเฉยเมยต่อ
ปฏิบัติการทางทหารของยิวจะต้องมอบเอกราชให้แก่
ปาเลสไตน์

ก่อนที่สงครามจะระเบิด ประธานาธิบดีนัสเซอร์
แห่งอียิปต์ได้กล่าวคำปราศรัยตอนหนึ่งทางวิทยุ
กระจายเสียงโคโรเมื่อค่ำคืนวันศุกร์ที่ 26 พฤษภาคม
2510 ว่า “.....จุดมุ่งหมายหลักของเราก็คือ จะทำลาย
อิสราเอลเราพร้อมแล้ว ชาติอาหรับอื่นๆ ก็พร้อม
ข้าพเจ้ารู้ว่าเรามีอะไร ซีเรียมีอะไร อิรักและอัลจีเรีย
กำลังส่งทหารมา คูเวตก็เช่นกัน.... เราพร้อมที่จะเข้า
สู้ยุทธภูมิกับอิสราเอล เราจะต้องชนะ.....” แต่ทุกสิ่ง
ทุกอย่างก็กลับตาลปัตร ปรากฏว่าในสงครามครั้งนี้
กลุ่มชาติอาหรับต้องเผชิญกับความพ่ายแพ้อย่าง
ราบคาบยับเยินเพียงในเวลาอันสั้นไม่ถึงหนึ่งอาทิตย์
และต้องสูญเสียดินแดนเพิ่มขึ้นอีกเป็นจำนวนมากให้
แก่อิสราเอลยึดครองทั้งๆที่สรรพกำลังทหารและอาวุธ
ยุทธโศกณ์เหนือกว่าอิสราเอลหลายเท่าตัว

หลังจากที่ได้ไปสัมผัสข้อเท็จจริงและกลืนอาย

ของสงครามในตะวันออกกลาง มหาชินทร์ สระคำ
เริ่มตระหนักและตื่นรู้ถึงความอยุติธรรมและ
ทุกขเวทนาของชาวปาเลสไตน์ที่ถูกแย่งชิงที่ดินโดย
กลุ่มชาวยิวภายใต้การบงการของประเทศมหาอำนาจ
อย่างเช่น อังกฤษ ท่านจึงเขียนบทความเป็นตอนๆลง
ในหนังสือพิมพ์มหาสารภูธรต่อเนื่องกันเป็นเวลาหลาย
สัปดาห์ซึ่งได้รับการตอบรับอย่างล้นหลามจนทำให้
ต้องรวบรวมพิมพ์เป็นพ็อกเก็ตบุ๊กในชื่อ “ขบวนการกู้
ชาติปาเลสไตน์” โดยท่านได้รับการสนับสนุนข้อมูล
เพิ่มเติมจากนิยายสารสายสัมพันธ์ กระป๋องศักดิ์และ
ธัญญา ชุนชฎาธร

ในหนังสือ “ขบวนการกู้ชาติปาเลสไตน์” มหา
ชินทร์ สระคำได้บรรยายถึงประวัติศาสตร์ดินแดน
ปาเลสไตน์ ความพยายามของยิวที่จะกลับสู่ดินแดน
พันธสัญญา บทบาทของสหประชาชาติและประเทศ
มหาอำนาจที่หนุนหลังยิว สงคราม 6 วัน ปัญหาผู้ลี้ภัย
ชาวปาเลสไตน์ และปฏิบัติการแก้แค้นของขบวนการ
ปาเลสไตน์ในรูปการณ์ต่างๆต่อชาวยิว เป็นต้น

มหาวินทร์ สรรค์ คำ จึงเป็นดังมหาบุรุษที่ไฝหาสันติธรรมมนุษยธรรม และความก้าวหน้าของสังคมโดยรวม โดยไม่เคยติดยึดกับพรหมแดนของความแตกต่าง ทางความเชื่อ สัมผัส เชื้อชาติและเผ่าพันธุ์ที่อาจมาทางกัน

มีนักศึกษาคนหนึ่งถามท่านว่า ในการเขียนบทความเกี่ยวกับปาเลสไตน์ ท่านมีความตั้งใจจะเชียร์ฝ่ายไหนระหว่างยิวกับอาหรับ จะถือว่าฝ่ายไหนผิด ฝ่ายไหนถูก ฝ่ายไหนเป็นฝ่ายถูกรานและฝ่ายไหนควรมีสถานเป็นเจ้าของดินแดนปาเลสไตน์โดยสมบูรณ์และชอบธรรม มหาวินทร์ สรรค์ คำได้ตอบคำถามเหล่านี้ไว้อย่างคมคายด้วยวิทย์ปัญญาและจิตวิญญาณของผู้รักความเป็นธรรมที่ครอบครองมนุษยธรรมไร้พรมแดน ไม่ติดยึดและเลือกยืนข้างกับความเชื่อหนึ่งความเชื่อใดเป็นการเฉพาะตามกระแสสงครามจิตวิทยาการเมืองที่มหาอำนาจอังกฤษพยายามปลุกเร้าประชาคมโลกให้เอนเอียงไปในขณะนั้น ท่านเป็นบุคคลแนวหน้าที่ซึ้งลึกจรรยาได้กระแสวนความคิดที่เริ่มมนุษยธรรมและไฝความรุนแรง สัมกับฐานะทางประวัติศาสตร์ที่ท่านเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ไฝหาโลกธรรมตั้งแต่วัยเยาว์จนได้รับการยกย่องให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิชั้นสูงทางพุทธศาสนา

“1. ชาวอาหรับปาเลสไตน์มิใช่พวกโจรดังที่ใครๆ เข้าใจกัน ขบวนการที่เขาตั้งขึ้นมาก็ไม่น่าจะเรียกว่าเป็นกองโจร เพราะเหตุที่เขาถูกขับไล่ออกไป เขาจึงได้ตั้งขบวนการขึ้นมาเพื่อต่อสู้กับศัตรูผู้รุกรานเพื่อหาทางกลับสู่ดินแดนอันเป็นมาตุภูมิของเขา ระหว่างผู้ที่รุกรานกับผู้ทำการต่อสู้เพื่อดินแดนของเขานั้น เราควรจะเรียกใครเป็นโจร ถ้ามีคนจากที่อื่นเข้าปล้นบ้านเรือนของเรา แล้วขับเราออกไปเสียจากที่นั่นให้ไปอยู่ที่อื่น เมื่อเราทำการต่อสู้เพื่อรักษากัน

เมืองของเรา เราควรจะถูกเรียกว่าเป็นโจรด้วยหรือ?

2. พวกยิวไม่มีสิทธิโดยชอบธรรมแต่ประการใดที่จะเข้ามายึดครองปาเลสไตน์ เพราะพวกยิวได้ถูกชนชาติอื่นขับไล่ออกจากดินแดนแห่งนี้มาเป็นเวลานานถึง 1,400 ปีมาแล้ว และเมื่อที่พวกยิวมาอาศัยอยู่ในปาเลสไตน์นั้นก็ได้ได้อยู่ในฐานะเจ้าของประเทศ เพราะยังมีชนเผ่าอื่นอาศัยอยู่เดิมแล้ว พวกยิวถูกขับไล่มาจากที่อื่นและได้เข้ามาอยู่อาศัยปะปนอยู่กับชนเผ่าอื่นเท่านั้น และเมื่อถูกขับไล่ออกจากปาเลสไตน์แล้ว พวกยิวก็กักกันเร่ร่อนเป็นสมภพเวสอยู่นานถึง 1,400 ปี

3. การที่พวกยิวอ้างว่าปาเลสไตน์เป็นดินแดนที่พระเจ้าประทานให้นั้น นับเป็นการกล่าวอ้างที่เหลวไหล ถ้าเช่นนั้นใครๆ ก็สามารถอ้างเอาดินแดนของใครๆ ได้

4. อังกฤษไม่มีสิทธิประการใดที่จะยกดินแดนของอีกประเทศหนึ่งให้แก่อีกประเทศหนึ่งโดยเจ้าของประเทศเขาไม่ยินยอม ถ้าอังกฤษหวังดีต่อพวกยิวจริงแล้วไซ้ ทำไมไม่ยกดินแดนส่วนหนึ่งของอังกฤษให้แก่พวกอิสราเอลไป ทำไมต้องยกดินแดนของคนอื่นให้แก่คนอื่น ?

5. การที่พวกอาหรับปาเลสไตน์ได้ทำการต่อสู้เพื่อกลับสู่บ้านเกิดเมืองนอนของตนนั้น จะถือว่าเป็นความผิดของเขาหรือ ?

6. เพราะเหตุใดชนสหประชาชาติจึงยกดินแดนส่วนใหญ่และส่วนที่สมบูรณ์ให้แก่พวกยิว ทั้งๆ ที่ใน

ปาเลสไตน์นั้นมีพวกอาหรับอยู่ถึง 90% จะถือว่า การกระทำเช่นนั้นเป็นความยุติธรรมแล้วหรือ?

7. หากประเทศมหาอำนาจไม่สนับสนุน อิสราเอลแล้ว เป็นเพราะเหตุไรจึงรับรับรองอิสราเอล โดยทันทีทันใด ทั้งๆที่พวกยิวที่เดินทางมาจากต่างประเทศได้ทำการปฏิบัติและจัดตั้งรัฐบาลของชน ส่วนน้อยขึ้น ?”

คำตอบของมหาชินทร์ สระคำต่อคำถามของ นักศึกษาผู้นั้นเมื่อหลายปีก่อนเป็นสิ่งที่ไม่ตาย มัน เป็นเสมือนหัวตะปูที่ตอกย้ำแน่นบนแผ่นกาลเวลาที่ เต็มไปด้วยวีรกรรมแห่งความทุกข์ระทมของชาว ปาเลสไตน์ เหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมาโดย ตลอดหลายทศวรรษในฉนวนกาซ่าและเยรูซาเล็ม เป็นประจักษ์พยานของความอยุติธรรมที่ท่านเคย เสนอไว้ในทัศนะ 7 ข้อข้างต้น ยิ่งไปกว่านั้นในตอน ท้ายของคำตอบ ท่านยังยืนยันอย่างหนักแน่นอีกว่า

“ใครจะหาว่าผมเขียนเชียร์ชาวปาเลสไตน์ ผม ก็ยอมรับ เพราะผมมีความเห็นเป็นเช่นนี้จริงๆ และ ยากที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะมาเปลี่ยนทัศนะคติของผมได้”

พิจารณาจากทัศนะทั้ง 7 ข้อของมหาชินทร์ สระคำ เราจะเห็นได้ว่าข้อเสนอในข้อที่ 4 มีลักษณะ แหวมคมมากที่สุด ด้านหนึ่งเปิดโปงความเลวร้าย ของมหาอำนาจอังกฤษ อีกด้านหนึ่งเป็นข้อเสนอเชิง สันติวิธีที่จูงใจหลีกเลี่ยงความรุนแรงระหว่างคู่ขัดแย้ง แต่น่าเสียดายที่มันเป็นข้อเสนอซึ่งยากต่อการ ปฏิบัติอย่างยิ่งสำหรับประเทศมหาอำนาจอย่าง อังกฤษ

ถ้าบังเอิญใครสักคนมีโอกาสดำอ่านและศึกษา สังเคราะห์ทั้ง 7 ข้อของมหาชินทร์ สระคำโดยที่ไม่รู้ มาก่อนว่าท่านเป็นใคร คงไม่แปลกถ้าเขาจะคิดว่า เป็นทัศนะของมุสลิมคนหนึ่งที่มีความเชื่อแบบ

เดียวกันกับชาวปาเลสไตน์ส่วนใหญ่ เป็นทัศนะที่เข้า ข้างพวกเดียวกันเอง ดังนั้น มหาชินทร์ สระคำจึง เป็นดั่งมหาบุรุษที่ไฝหาสันติธรรม มนุษยธรรมและ ความก้าวหน้าของสังคมโดยรวมโดยไม่เคยติดยึด กับพรมแดนของความแตกต่างทางความเชื่อ สติวิ ธีเชื้อชาติและเผ่าพันธุ์ที่อาจมาต่างกัน ท่านทราบดีว่า ดินแดนปาเลสไตน์ไม่ได้มีแค่มุสลิม ยิวและคริสเตียน แต่มีชนชาติและความเชื่ออื่นๆ ที่อยู่ร่วมกันภายใต้ ธงสันติภาพมาช้านาน ท่านจึงเป็นแบบอย่างของผู้ ที่เรียกตัวเองว่า ‘ผู้รักความเป็นธรรม’ ที่จักต้อง ค้อมตัวค้อมใจศึกษาบทบาทและความคิดของ มหาชินทร์ สระคำอย่างสุดจิตสุดใจ

มหาชินทร์ สระคำ นักรบสันติวิธีจากที่ราบสูง ได้บันทึกไว้ในคำนำของหนังสือ ‘ขบวนการกู้ชาติ ปาเลสไตน์’ ตอนหนึ่งว่า “บุคคลที่เป็นผู้นำของโลก ทุกวันนี้ต่างก็พากันร้องตะโกนโพนทนาหาสันติใน ขณะที่มือของเขาถืออาวุธร้ายเงือง่าเข้าหากันอยู่ แล้วเราจะไฝฝืนหาสันติภาพจากน้ำลายของคน เหล่านี้ได้อย่างไร”

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่ามหาชินทร์ สระคำจะเห็น ว่าปาเลสไตน์เป็นฝ่ายถูก แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่า ท่านจะส่งเสริมความรุนแรงจากปฏิบัติการของ ขบวนการปาเลสไตน์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการสังหารหมู่ ที่นคร Munich ประเทศเยอรมัน, ขบวนการ Black September, ขบวนการพิดาฮิน ฯลฯ ท่านไม่พึง ประสงค์ที่จะให้มนุษย์เข่นฆ่ากัน ท่านเรียกร้องให้ทุก คนมีสิทธิที่จะอยู่ในโลกนี้อย่างผาสุกและสันติ ท่าน เรียกร้องให้ปาเลสไตน์เป็นดินแดนที่ไร้สงครามที่หลัง เลือดและเป็นปฐพีศักดิ์สิทธิ์ของ 3 ศาสนา คือ ยูดาห์ คริสต์และอิสลาม ซึ่งมีประวัติศาสตร์ร่วมกันมาแต่ โบราณกาล ■

